

ŽEROTÍN

65

březen 2023
ročník XX
čtvrtletní zpravodaj
Obecního
úřadu Žerotín

OBSAH:

Informace obce - Společenská kronika - Koledy 2022 - Kdy jsou letos velikonoce - Zapomenuté české míry
- Staré žerotínské zvyky - Osobnosti obce - Jaro - Sokolský ples - Memoriál Jana Jaška - Glosář

43

Periodický tisk územního samosprávného celku • Vydává: Obec Žerotín • Žerotín 13, Litovel 784 01, IČO 00299758 • Registrováno u MK pod značkou: EČ MK ČR E 17321 • redaktor: Jiří Němec • Redakce mobil: 724 738 032 • email redakce: red.zpravodaj@seznam.cz • Názor autora článku nemusí být nutně názorem vydavatele, do textu autora nezasahujeme.

Uzávěrka příštího čísla: 31. 5. 2023

Zprávy obecního úřadu

Vánoce jsou sice již za námi, ale dovolte mi, abych také na úvod připojil a poděkoval všem těm, kteří loňské vánoční koledování připravili. Pro ostatní, kteří se této akce nemohli zúčastnit píše informaci místostarosta obce ve článku Koledy 2022.

V lednu se konaly v naší obci volby prezidenta České republiky. Jednalo se celkem o dvě kola těchto voleb s odstupem 14. dní. Výsledek druhého kola v naší obci dopadl následovně:

Ing. Petr Pavel, M.A. získal 183 hlasů, Ing. Andrej získal 85 hlasů. Mezi jednotlivými koly volby prezidenta uspořádala Základní a mateřská škola Žerotín, a to 20. ledna Školní ples, a 21. ledna Karneval pro děti. V únoru se zase činil Sokol Žerotín, který uspořádal v sobotu 18. února Sokolský ples a následující sobotu 25. února Memoriál Jana Jaška.

Je pro nás všechny dobrou zprávou, že již nemusíme být zavřeni doma jako v době covidové a pomalu se nám vrací do obce zpět i tolik v minulosti potlačovaná kul-

tura. I obec samozřejmě nezůstane pozadu. V měsíci březnu máme naplánován Kurz pro řidiče, který je nepovinný a dobrovolný, ale dle témat, co jsou uvedeny na pozvánce, bude zcela jistě velice zajímavý. Výborné u něj bude, že se bude konat v úterý 14. 3. a to od 17 hodin v malém sále kulturního domu, kdy bude samozřejmě otevřena i hospůdka u Turistů. Kurzem nás provede autoškola Skála z Litovle a je podporován hanáckým senátorem Markem Ošťádalem. Tímto mu srdečně děkuji a jsem rád, že se povedlo domluvit termín a uspořádat tento kurz pro naše občany. V měsíci dubnu se můžete těšit na Velikonoční výstavu, kterou máme naplánovanou na termín 1. a 2. dubna. Určitě bude zajímavá nejen pro dospělé, ale i pro děti a včas se o této chystané akci dozvíte z pozvánky.

Jak možná již všichni víte, obec nabízela v listopadu loňského roku k prodeji pozemky určené na výstavbu rodinných domů. Bohužel se nepodařilo prodat ani jeden z těchto nabízených pozemků. Na zastupitelstvu obce konaném dne 28. 2. 2023 byl opětovně schválen prodej těchto pozemků. Již nyní máme signály, že tentokrát zájem ze strany veřejnosti bude. Záměr prodeje těchto pozemků bude zveřejněn v průběhu měsíce března, proto doporučuji sledovat případné zájemce úřední desku obce, kde se dozvíte samozřejmě více.

Na výstavbu nového pavilonu MŠ již máme schválen stavební záměr a hledáme v současné době finanční prostředky z dotačních titulů, kterými bychom větší část této stavební akce zafinancovali.

Třídění odpadu v obci

Celkem bylo za období od 1.

10. do 31. 12. 2022 vytríděno toto množství:

Papír	0,907 t
Plast	1,260 t
Sklo	1,159 t
Kovy	0,000 t
Nápojový karton	0,014 t

15. dubna 2023 proběhne v naší obci svoz nebezpečného a velkoobjemového odpadu. Místo a přesný čas svozu bude vyhlášen ráno v den svozu.

Nabízíme občanům možnost hradit poplatky za komunální odpad a psy na účet obecního úřadu č. 1801707369/0800. Aby mohly být platby správně přiřazeny, nezapomeňte uvést jako variabilní symbol číslo popisné, za které jsou poplatky hrazeny, a do zprávy pro příjemce napište vaše příjmení. Poplatky na rok 2023 jsou za komunální odpad 600 Kč/osoba a za psa 100 Kč/pes. Splatné jsou do 30. 6. 2023.

Starosta obce Robert Venský

Společenská kronika

Narodili se:

Filip Machačka

Jiří Bajer

Vítáme je do svazku obce.

Opustili nás:

Ludmila Bajarová

Vlasta Vránová

Upřímnou soustrast pozůstalým.

Jubilanti:

Silvie Sládková, 80 let

Markéta Sitová, 96 let

Do dalších let přejeme hodně zdraví a spokojenosti.

NEPOVINNÉ A DOBROVOLNÉ KURZ PRO ŘIDIČE

Obec Žerotín zve všechny občany

14. 3. 2023 od 17:00 do
kulturního sálu na neformální besedu
věnovanou změnám v pravidlech
silničního provozu.

TÉMATÁ:

- NOVINKY V ZÁKONĚ 361/2000 Sb.
- ZMĚNY V BODOVÉM SYSTÉMU
- ŘIDIČSKÁ OPRAVNĚNÍ A ŘIDIČSKÉ PRŮKAZY - ZMĚNY
- PRAVOMOCI OBCÍ PŘI ODSTRAŇOVÁNÍ AUTOVRAKŮ
- PŘESTUPKY V DOPRAVĚ - NOVÉ PRAVOMOCI POLICIE
- PŘESTUPKY V ZAHRAŇICÍCH - SYSTÉM EUCARIS
- PŘIPRAVOVANÉ ZMĚNY PRAVIDEL PROVOZU OD ROKU 2024
- DISKUSE, OTÁZKY A ODPOVĚDI

Školí: AUTOSKOLA

SKÁLA

Kurzě podporuje Hanácký senátor

Marek Ošťádal

Koledy 2022

Sice je už dávno po Vánocích, ale přesto je důležité nezapomínat na akce, které se povedly a o kterých už z časových důvodů nešlo informovat v posledním loňském zpravodaji.

Dne 22. 12. 2022 přijela Dechová hudba Pňovice do naší vesnice zahrát k vánočnímu stromku

před hospodou koledy. Přítomní se mohli občerstvit připraveným vánočním čajem, punčem či speciálním „pivním“ grogem, který připravil a daroval pro tuto akci pan Ing. Martin Trokan, za což bych mu ještě jednou rád poděkoval. Počasí nám, oproti předpovědi, celkem přálo, posluchačů přišlo dost a doufám, že odcházeli

příjemně naladěni na vánoční atmosféru. Závěrem starosta popřál všem přítomným hezké prožití svátků a mnoho zdraví v novém roce. Veliké poděkování patří všem, kdo se podíleli na přípravě a průběhu této akce.

Vojtěch Motáň
místostarosta obce

Kdy jsou letos Velikonoce?

Velký pátek - 7. dubna

Velikonoční neděle - 9. dubna

Velikonoční pondělí - 10. dubna

Velikonoční zvyky

Období Velikonoc v sobě spojuje pohanskou i křesťansko-židovskou tradici, úžasné zrození jara i ukřižování a znovuzrození dlouho očekávaného spasitele. Staří Izraelité jej ale nepřijali jako zachránce, mesiáše svého národa, a dali tak šanci ke vzniku nového náboženství lásky, odpuštění a smíření boha s lidmi – křesťanství. Období Velikonoc je z pohledu současných i dávných mystiků neobyčejně silné a významné – staré umírá a odchází, nové povstává k životu. Ať již Velikonoce slavíme jako křesťanský svátek, nebo ne, většina z nás dodržuje nejruznější tradice, o kterých možná vlastně ani nevíme, jak vznikly a co znamenají.

Nejrozšířenější české symboly Velikonoc: Jaké mají kořeny?

Kraslice malované samotným bohem?

Vajíčka byla v mnoha kulturách symbolem života a zrození. Již v předkřesťanské době se při různých příležitostech, zvláště pak

na jaře, barvila (nejčastěji načerveno). Vajíčka barvili například staří Egypťané, Peršané a Římané. Barvení vajec, jak je známe dnes, pravděpodobně vychází z nejruznějších křesťanských legend.

V jedné z nich se traduje, že v době, kdy chodili Ježíš s Petrem po světě, poprosili chudou selku o nocleh a jídlo. Selka je přijala a připravila k večeři vejce. Ráno pak našla vejce opět celá, navíc krásně malovaná. Jiná legenda vypráví o sedlákovi, který cestou na trh potkal Krista, kterému pomohl s křížem. Ježíš se mu odvděčil zázrakem, všechna vejce, která sedlák na trh nesl, byla překrásně nazdobená.

Sladký beránek a dveře od krve

Ne vždy byl beránek na velikonočním stole ze sladkého těsta. Toto mírné zvíře bylo totiž v mnoha náboženstvích tradiční obětinou. V židovské tradici byla oběť beránka spojená s vysvobozením izraelského národa z egyptského otroctví. Dle Starého zákona bůh svému lidu nařídil, aby každá rodina připravila obětní pokrm z ročního beránka. Jeho krví pak měly být natřeny dveře domu, aby bůh roz-

lišil „své děti“ od Egypťanů, které se rozhodl potrestat.

I Ježíš se svými učedníky jedl před svým ukřižováním beránka a právě Ježíš se pak dle novozákonní tradice zhostil role oběti – beránka smířujícího svou prolitou krví lidi s bohem. Beránka, který se jednou provždy obětuje za hříchy světa. Kdy přesně převážila tradice sladkého těsta nad mnohdy drahým pečeným skopovým, se bohužel přesně neví. Důvody byly velmi pravděpodobně ekonomické.

Pomlázka pro zdraví, krásu a vitalitu

Sešvihání neobyčejně životaschopnými vrbovými proutky (ve vlhku zakoření kdykoliv a kdekoliv), později spletenými do pomlázky (kdo ví, zda kvůli designu, nebo vydatnosti ran), je v českých zemích poměrně stará tradice, kterou zmiňuje už ve 14. století pražský kazatel Konrád Waldhauser. Řádně vyplacená dívka měla údajně zaručené zdraví, krásu, píli a životní elán na celý rok.

Velikonoční zajíček a košík vajíček

Další symbol Velikonoc, zajíček, k nám pravděpodobně doputo-

val z Německa, kde ho snad kdysi „zanechali“ prastaří Keltové. Přesněji jejich bohyně Ostara, které prý při obřadech asistoval urostlý zajíc, symbol jara a probouzející se přírody. Velikonoční zajíček s oblibou schovával po vesnici a polích dětem vajíčka, později sladkosti. Čokoládová vajíčka dává dětem zajíček nejen v Čechách a Německu, ale třeba i ve Francii.

Kočky z větvičky

Jemně ochmýřené ratolesti, tzv. kočky, vázané v kytici a ověšené

kraslicemi, jsou jednou z nejtypičtějších českých velikonočních dekorací. Zatímco Ježíše přijíždějícího do Jeruzaléma vítali jeho věrní palmovými ratolestmi, u nás je symbolicky nahradily pučící květy jívy. Větvičky se dokonce dle tradice světlí v kostelech na Květnou neděli a pálí se následující rok na Popeleční středu.

Velký pátek připomíná utrpení a smrti Ježíše na kříži, takzvanými pašijemi. V tento den se neslouží mše svatá. Zároveň se v tento den nesmí konat ani pohřby.

Mše se nekonají ani během Bílé

soboty. Tímto dnem končí postní doba. Po západu slunce se následně slouží velikonoční vigilie – bohoslužba, která připomíná Ježíšovo z mrtvých vstání. Zároveň se během této bohoslužby znovu rozezní kostelní zvony.

Velikonoční liturgie, a celý liturgický rok, následně vrcholí o Velikonoční neděli, kdy se slaví slavnost Zmrtvýchvstání páně. V tento den se slaví zmrtvýchvstání Ježíše Krista.

Z internetových podkladů zpracoval Jiří Němec

Zapomenuté české míry: Jak velký je lán? Kolik měří jitro, korec, sáh nebo loket?

Když se řekne jitro, tak vás asi napadne ráno. Ve skutečnosti to kdysi bývala jednotka, udávající velikost pole. Přesnou velikost této i mnohých dalších starých českých plošných, délkových i objemových jednotek vám přiblíží historický text z roku 1909.

O starých mírách a váhách

Do redakcí časopisů velice často docházejí dotazy na obsah starých měr a vah dle dnešní výměry, a to hlavně od venkovských krajanů. Nejčastější otázka — mnoho-li má dle našich amerických měr starý český strych anebo jedno jitro — byla již nesčetněkrát časopisy zodpovídána, ale vyskytuje se znovu a znovu.

Když se jedná o převedení nynějších evropských (metrických) měr na naše zdejší, má časopis velmi lehkou práci, poukázáním tazatele na kterýkoliv „počtář,” knížku, obsahující různé výpočty, nebo na některý řádný kalendář, v němž podobné převody nemají scházeti. Ale když se jedná o staré míry a

váhy, jako jest strych, měrice, jitro, sáh, loket, stará libra, žejdlík atd., jest to již obtížnější, poněvač se měř těch již dnes neužívá leda v lidovém návyku, a obyčejně přepočtům věnované knihy je vypustily ze svých tabulek.

Vzhledem k tomu ale, že jest přemnoho krajanů, kteří se o porovnání starých měr s našimi zdejšími zajímají, podáme tuto přehledně převod jedněch na druhé a to způsobem lidovým, snadno srozumitelným. Záleží nám více na tom, aby každý čtenář porovnání snadno pochopil, nežli na tom, aby bylo do nejnepatrnějšího zlomku vypočítáno.

Naši otcové měřili své pozemky na měrice, strychy či korce, jitra a lány. Hlavní mírou bylo jitro, jež mělo 2 strychy nebo korce. Jedno jitro měřilo na zdejší míru něco méně nežli 1½ akru.

Nejbližší snadné porovnání jest: 5 jiter jest asi stejná rozloha, jako 7 akrů. Jedna měrice měla 500 čtverečních sáhů, kdežto jedno jitro 1600 čtv. sáhů, tedy více nežli tři měrice. Lán měl 60 korců či

strychů výsevku, celolánník byl tedy majitelem 30 jiter polí. Přibližně měl lánník 40 akrů, pololánník 20 akrů pozemku. Tolik co se rozměru pozemků týče.

Dosti často přichází na přetřes otázka míle, takové, jakou se měřily vzdálenosti ve starých vlastech. Tam byla míle dosti značnou vzdáleností, kdežto zde se řekne: jsi tam za chvíli, je tam jenom jedna míle.

Skutečně jest mezi oběma těmi mílemi řádný rozdíl. Stará rakouská míle, jež znamenala dvě hodiny cesty, má 4½ naší americké míle. Přesnými číslicemi naznačeno, má 1 rakouská míle kilometrů 7.420, kdežto jedna zdejší pouze km. 1.610.

Jeden český sáh měl 3 lokte, jest tedy přepočet snadný. 2 sáhy rovnají se 5 zdejší yard. Zdejší yard jest o málo kratší metru, máje 0.9149 m., kdežto starý loket měl 0.77776. Jde tedy asi 12 loktů do 10 yardů.

Jeden český sáh měl 3 lokte, jest tedy přepočet snadný. 2 sáhy rovnají se 5 yardům.

Ve váze není tak značný rozdíl. Stará česká libra jest o maloučko lehčí nežli naše zdejší. Přesně vy počtena má zdejší libra 0.453 kilogramu, kdežto ona česká má 0,514 kg. Jde tedy asi 9 zdejších liber na 10 českých.

Stejně malý rozdíl jest mezi starým žejdlíkem a zdejším pintem, ale ve prospěch žejdlíku, jenž jest o poznání větší. Pint obsahuje 0,473 litru, žejdlík obsahuje 0,480

litru. Pro rychlé vyhledání podáváme tuto přehlednou tabulku starých českých měr a vah s převodem na zdejší.

1 Lán má 30 jiter čili 60 korců (strychů), nebo 40 akrů.
1 Jitro má 2 korce (strychy) nebo přes 3 měrice, nebo asi 1½ akru.
1 Korec či strych jest ½ jitra nebo 7 desetin akru.
1 česká libra má 9 desetin libry americké.

1 stará míle má 4% americké míle, nebo 7420 metrů.
1 americká míle má 1610 metrů.
1 loket (český) má 5 šestin yardu, nebo 78 cm., a 1 yard má 98 cm.
1 sáh má 3 lokte, nebo 2½ yardu.
1 žejdlík jest o malý zlomek větší nežli pint.

Z internetových podkladů zpracoval Jiří Němec

STARÉ ŽEROTÍNSKÉ ZVYKY A OBYČEJE II.

/dětský rok/

Ing. František Hejnar

Přinášíme vám ukázkou z další nevydané knížky Františka Hejnara mapující život dětí v minulých obdobích v Žerotíně.

Čáp letí přes moře

Když na začátku března hospodáři listovali v kalendářích, vždy se tam objevil sv. Řehoř /12. 3./ - obyčejně s knihou, brkem nebo holubičkou. Vždyť byl patronem školáků a studentů, ale také zpěváků, muzikantů a zedníků.

Nejvíce bylo jeho jméno dáváno do souvislosti s jarem – to už čápi a vlaštovičky přelétali moře. Sedláci začínali s jarními pracemi. Dobře věděli, že na sv. Řehoře už musí vyjet na pole. Kdo nevyjel a neoral, „béval obečeně zhnílé nebo kujón“. Protože se také blížila jarní rovnodennost, vyorávala se na sv. Řehoře také svačina...

Na začátku března již jarní nálada panovala i na dvorech. Všude bylo slyšet kdákání, „kéhání“, vrkání a někdy i hudrování. „névic kraválo deckenadělale slipke. Napřed poticho seděle v baňkách... Dež veplkle véce, jak debe se nic nestalo... Pak poticho velezle z baňke, a jož to začalo. O hos béval

névic ořvané ganzar. Ten hlidal hose co seděle na věcich v chlifko. Dež šil negdo okolo, tak ze začátko jenom sečel. Běda ale temo, gdo chtěl jít do chlifka! A jak veváděl pře hlidání hósat! A ten jeho vítězoslavné křek, deš se mo podařelo nekeho zahnat! Děcka z něho mivale strach. Na kalenicich se zasi holobi dvořele svém vevoleném. To bévalo nejakého nafokování, vrkání a natřipání! Zkrátka na sv. Řehoře na dvoře všecko krákoře...”

Řehořsky vojsko

Papež Řehoř Veliký se stal nejen světcem, ale od třináctého století je nazýván i církevním učitelem. V mnoha zemích

byl již od středověku slaven jako patron žáků a školáků.

Nejstarší zprávy o řehořských obchůzkách žáků ve městech pocházejí z šestnáctého století. Jejich

účelem byla tehdy nejen koleda, ale také získávání nových žáků do škol. Časem se z těchto průvodů stálo spíše obcházení domů, při němž chlapci v nejrůznějších maskách vybírali rodiče, aby své děti posílali do školy.

V sedmnáctém století se již mezi masky řehořských průvodů zařadily i vojenské uniformy a koled-

letí se v Žerotíně všechny zvyky, spojené s řehořskými obchůzkami přesunuly na svátek sv. Blažeje – z jednoduchého důvodu – svátek sv. Řehoře již často zasahoval do jarních prací a někdy i do velikonocních svátků a rodiče měli na děti již málo času.

níkům se začalo říkat řehořští vojáci. Kromě „verbování“ nových žáků do školy dostávali i peníze na různé dárky. Řehořské slavnosti ve formě obchůzek a školních slavností se pořádaly ještě v devatenáctém století. To se jich už zúčastňovala i děvčata. S dětmi chodili koledovat i kantoři, aby si přilepšili k malé mzdě. Kromě zpěvu písniček se žáci předváděli i jednoduchými scénkami.

Ve druhé polovině devatenáctého sto-

Tetka, gde dete

Když se na jaře oteplilo, začali se po staveních trousit sklenáři, dráteníci, vápeníci, hadrníci, brusiči nožů a jiní řemeslníci. Tichá dědina těmito postavami ožívala a po návsi se rozléhalo: „Drátovat, flikovat hééj“, „óóókna sklenit, óóókna!“ Vápeníci ani celé slovo vápno nevyslovovali a volali: „áá-óó“... Brusič nožů, který v jednotlivých staveních vybíral nářadí a pomůcky k broušení, volával: „rrrrousit nožéééé!“ Tyto podomní řemeslníky a obchodníky obyčejně doprovázel hlouček dětí.

K rázovitosti vsi přispívaly i babky, prodávající své zboží. Chodily s velkými proutěnými koši na zádech nebo velkými putynkami na prádlo a nabízely hospodyním koření, látky, obuv, drobné předměty, kartáče aj. zboží. Tak vznikla i oblíbená písnička: „tetka, gde dete...“, kterou rády zpívaly hlavně děti. Vždyť měla jednoduchý nápěv...

Tetka, kde dete, co to nesete?

Škarbaličke a botečke nesem po světě

Pro zpravodaj Žerotín zpracoval
Jiří Němec

Významné osobnosti naší obce

Josef Hudec

Josef Hudec se narodil 15. března 1875 ve Věrovanech, okres Přerov. Tam také absolvoval obecnou školu. Poté studoval 4 roky na gymnáziu ve Valašském Meziříčí. Posléze absolvoval učitelský ústav v Příboře. Charakter studia jej předurčoval ke dráze učitele.

Roku 1894 byl ustanoven podučitelem při trojtřídní škole v Hnojicích. V

hnojické škole byl zároveň od 1. září 1907 do 29. února 1908 zástupcem správce. V hnojické kronice je uváděno, že Josef Hudec působil na této škole ještě v letech 1931 – 1935, po odchodu ze školy žerotínské.

Našemu regionu už zůstal věrný až do své smrti. Zde našel svou ženu. Vzal si za manželku dceru pana Introviče, obchodníka v Hnojicích. Spolu měli jedinou dceru, Marii.

Ta se později provdala za Eduarda Živného, zlatníka v Olomouci. Jejich manželství zůstalo bezdětné.

V životě pana Hudce hrála jeho dcera důležitou roli. Když se dožil důchodového věku, bydlel se svou manželkou u své dcery v Olomouci. Ta se o rodiče starala věrně až do jejich smrti.

Josef Hudec zemřel 17. října 1963 v úctyhodném věku 88. roků.

Čím je osoba pana Josefa Hudce výjimečná? Především byl výborným pedagogem, ředitelem, ale také veřejným pracovníkem. Vykonal v obci obecního tajemníka. Na žerotínské škole působil 24 roků. Byl poctivým kronikářem a po 1. světové válce založil první kroniku obce, kterou vedl nějaký čas i v době, kdy již v Žerotíně nepůsobil.

Místní rodák a dlouholetý kronikář, Alois Krejčí, píše ve svém dopise panu Ing. Karlu Svobodovi mimo jiné:

„Ač jsem vychodil pouze

školu obecnou, přece historie a staré památky jsou mými nezapomenutelnými zálibami a snad to, co nás učil řídící učitel Hudec, k té velké lásce k české vlasti, mi utkvělo nejvíc v paměti.“ V Žerotíně 3. 11. 1965.

Učitel Josef Hudec zapustil v Žerotíně hluboké kořeny. Ve škole rozšířil sbírky učebních pomůcek, vyzdobil chodby školy názornými obrázky, nacvičoval s dětmi divadelní představení a postaral se o vánoční nadílky. Organizoval též výlety žáků do blízkého okolí.

Po 1. světové válce organizoval sáze-

ní ovocných stromů na všech neplodných částech katastru, z jejichž výtežků brzy plynuly peníze do obecní pokladny.

Byl to vynikající učitel a hospodář. Hlavně nabádal k poctivosti, pravdomluvnosti, pracovitosti a lásce k vlasti. Miloval historii naší vlasti, zejména takové osobnosti, jako byli Jan Hus, Jan Amos Komenský, K. H. Borovský a mnohé jiné.

Pedagog a veřejný činitel, pan Josef Hudec se o rozvoj školy v Žerotíně významně zasloužil a proto mu místo mezi významnými osobnostmi obce právem náleží.

JARO - troška poetiky

Jiří Němec

Jaro jsou zbytky sněhu u potoka děravé jako ementál. Skrz díry trčí paškály devětsilu zdobící největší Boží chrám.

Jaro je kosí zpěv za okny, když se dní a klapot čapího zobáku je znamením, že čáp na komíně očekává přilet družky.

Jaro jsou bělavá oblaka květů meruněk, jabloní a třešní z dálky tichá jako ta na obloze, ale když přijdeš blíž, ohromí tě monotónní, přesto úžasný, koncert včelího sboru.

Jaro jsou stromy převlékané z šedi do zelena a bzučivá oblaka vánek mění v jarní sněžení.

Jaro jsou na úpatí domu piko vláčky rumenic, chvátající po chodníku na červenou valnou hromadu. Jaro je hebkost první trávy a její vůně ční nad chanelem i hořkost šťávy pampelišek kouzlící přesto

místo šklebu úsměv. Jaro je touha.

Jaro je tichý hukot mízy ve všem živém.

Jaro je probouzení, je dobou růstu - dívky nevejdou se do loňských střevíků. I loňské

blůzky jsou tytam.

Jaro je láska, je naděje a učitelem a kdo se dobře učí, pochopí význam slova úžas nad tvořením toho všeho.

Sokolský ples

Tělocvičná jednota Sokol Žerotín uspořádala v sobotu 18. února 2023 sokolský ples. Akce byla obohacena dvěma vystoupeními, a to vystoupením kroužku zumbly z DDM Uničov a hrou na kytaru

v podání Lindy Kateřiny Heřmanovské. K poslechu a tanci hrál DJ Mrož. Zlatým hřebem večera byla tradiční tombola. Samotný ples lze hodnotit jako úspěšný a vydařený. Velký dík patří všem spon-

zorům, kteří přispěli svými dary do tomboly plesu a všem, kteří se po organizační stránce podíleli na přípravě, průběhu a úklidu plesu. Tomáš Hrubý, starosta T. J. Sokol Žerotín

Memoriál Jana Jaška

Tělocvičná jednota Sokol Žerotín uspořádala v sobotu 25. února 2023 již po jedenácté turnaj ve stolním tenise – Memoriál Jana Jaška. Za Tělocvičnou jednotu Sokol Žerotín a obec Žerotín turnaj zahájili ředitel turnaje br. Igor Coufal a starosta Tělocvičné jednoty Sokol Žerotín a člen Zastupitelstva obce Žerotín br. Tomáš Hrubý. Minutou ticha byla vzpo-

menuta památka br. Jana Jaška, následně br. Coufal a br. Hrubý uctili památku br. Jana Jaška a JUDr. Jarmily Capkové, která se ve funkci starostky obce zasadila o rekonstrukci tělocvičny. Naši jednotu reprezentoval br. Jiří Hrubý. Na 1. místě se umístil Pavel Hejduk, 2. místo obsadil Roman Holíš, 3. místo získal Saša Piták a 4. místo Radim Zachrla.

Chtěli bychom touto cestou poděkovat všem hráčům za účast, br. Hrubému za vzornou reprezentaci a vítězům gratulujeme. Zvláštní dík patří především rodině Coufalových a Daliboru Pavlitovi za jeho tradiční vynikající guláš.

Tomáš Hrubý, starosta T. J. Sokol Žerotín

GLOSÁŘ

Jiří Němec

Tak máme za sebou nemastnou neslanou zimu. Nějaké teplotní výkyvy můžeme určitě očekávat, ale to na zesilující síle slunečních paprsků nic nezmění. Slunečních dnů jsme za uplynulé měsíce mnoho neměli. Většinou inverze, nízké mraky a vlezlé pošmourno. Tak snad můžeme zvolat: Sláva jaru! Se začátkem letošního roku se vrátila, po době covidové, plesová sezona. Škola, školka i sokolové roztancovali vždy plný sál.

Když jsem u školky – s velkým očekáváním se těšila na zahájení

výstavby nových prostor. Stávající už jsou nevyhovující. Nevím, kde se co zadrhlo, ale ať už se staveb mělo, nestaví se a kopnutí do země je v nedohlednu...

U obchodu jsou kontejnery na odpad. Sklo, kovy, papír. Jsou ve dvou řadách. K těm na sklo se pečlivý třídič dostane jen po trávníku, který za vlhka už trávníkem není a tak řampe v blátě. Stálo by za úvahu, položit k zadním kontejnerům cestičku z dlaždic nebo panelů...

Taky jste si všimli, že mnohé komíny v obci začaly po několi-

ka letech znovu vydatně kouřit? Zde by ekologicky založený člověk mohl oprávněně nadávat, ale co naplat. Situace na trhu s energiemi zamávala všemi. Každá domácnost se snaží šetřit, jak to jen jde. Všimnete si toho nejen u těch dýmajících komínů, ale třeba i zmenšeným přísunem papírových kartonů do sběrných kontejnerů. Zřejmě i ony končí v kamnech a kotlích a krbech. Až bude plyn a elektřina zpět na přijatelných cenách, komíny snad vychladnou...